

„Studenti, svědomí národa“

„Za akademickou svobodu“

„Proč se učit nesmysly“

1989

« KDY - KDYŽ NE TEĎ ?
KDO - KDYŽ NE MY ? »

17. 11. 1989

17. listopad 1989

Osudný pátek 17. listopadu, známý všem také jako sametová revoluce, dnes neodmyslitelně patří do všech učebnic občanských nauk i do knih o novodobých dějinách Česka a Slovenska. Přízvisko „sametová“ převzala i díky svému nenásilnému průběhu a zapsala se do paměti a srdcí všech občanů tehdejšího Československa. Tento jedinečný státní svátek si každoročně připomíná celá země. Dějištěm studentské demonstrace, jež nakonec přerostla v celonárodní událost, se stalo prostranství Přírodovědecké fakulty na Albertově.

Zejména studenti se 17. listopadu roku 1989 postavili proti komunistickému režimu, který bezohledně hájil své zájmy a popíral jakékoliv hodnoty svobody a demokracie. Samotné revoltě předcházely nepokoje ze srpna téhož roku, avšak vyvrcholily až na podzim. Paradoxem celé události však zůstává, že hlavním hybatelem změn se stali vysokoškolští studenti pod záštitou Socialistického svazu

mládeže, přestože disidenti se kvůli tomu akce nezúčastnili.

V ten den zazněla hesla jako: „Studenti, svědomí národa“, „Za akademickou svobodu“, „Kdy, když ne teď? Kdo, když ne my?“ nebo „Proč se učit nesmysly“.

Jedním ze zúčastněných byl v té době také student Přírodovědecké fakulty Šimon Pánek, který se později podílel na založení organizace Člověk v tísni, největší neziskové organizace v Česku.

Manifestace se v ulicích Albertova zúčastnilo až na 50 000 demonstrantů a i díky této významné historicko-politické události došlo v tehdejší Československu ke změně politického zřízení a přechodu k demokracii. Z plánovaného hospodářství země postupně přešla na tržní ekonomický systém a taktéž došlo k obrodnému hnutí, kdy museli všichni pedagogové obhajovat své pozice. Demokratické principy, včetně ustavení akademického senátu se zástupci studentů, se opět zařadily mezi základní prvky univerzitního života.